

Sygn. akt III KK 62/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Marek Motuk

Protokolant Katarzyna Gajewska

w sprawie **M.B.**,

skazanego z art. 135 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2021 r. w Izbie Karnej,

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

kasacji wniesionej na niekorzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 14 stycznia 2021 r., sygn. akt II K [...],

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do rozpoznania
Sądowi Okręgowemu w Z. jako właściwemu do jej rozpoznania
w pierwszej instancji.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Z., w uwzględnieniu wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k., wyrokiem z dnia 14 stycznia 2021 r., sygn. II K [...], uznał M. Z. B. za winnego tego, że „w dniu 10 lipca 2020 roku w Z. woj. [...] w trakcie odbywającego się na terenie R. [...] w Z. wiecu wyborczego Prezydenta

Rzeczypospolitej Polskiej A. D. publicznie znieważył go słowami wulgarnymi powszechnie uznanymi za obelżywe”, tj. przestępstwa określonego w art. 135 § 2 k.k. i za to skazał go na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 10 złotych, na poczet której zaliczył okres zatrzymania w sprawie (art. 63 § 1 k.k.). Ponadto sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny (art. 43b k.k.) oraz rozstrzygnął w przedmiocie kosztów postępowania.

Orzeczenie powyższe nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się w dniu 22 stycznia 2021 r.

Kasację od powołanego wyroku na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. wywiódł Prokurator Generalny i zaskarżył to orzeczenie w całości na niekorzyść skazanego M. Z. B. zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie – art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k., polegające na wydaniu przez Sąd Rejonowy w Z. wyroku skazującego wobec M. Z. B., oskarżonego o czyn z art. 135 § 2 k.k., podczas gdy sądem właściwym rzeczowo do rozpoznania tej sprawy w pierwszej instancji był Sąd wyższego rzędu, tj. Sąd Okręgowy w Z., co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia określoną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.”.

W oparciu o ten zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Z. jako właściwemu do rozpoznania tej sprawy w pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniesiona na niekorzyść skazanego kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna w związku z czym mogła być w całości uwzględniona na posiedzeniu w oparciu o przepis art. 535 § 5 k.p.k.

Określający właściwość rzeczową sądu okręgowego przepis art. 25 k.p.k. w § 1 pkt 2 przewiduje, że sąd ten jest właściwy m.in. w sprawach o występki określone w Rozdziale XVII Kodeksu karnego. Do tych występków należy więc niewątpliwie przestępstwo z art. 135 § 2 k.k. typizujące czyn określany jako znieważenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Taki właśnie czyn został M. Z. B. zarzucony we wniesionym w dniu 7 grudnia 2020 r. (data wpływu) do Sądu Rejonowego w Z. wniosku o wydanie na

posiedzeniu w trybie art. 335 § 1 k.p.k. wyroku skazującego. Wbrew dyspozycji powołanego wyżej przepisu art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k., Sąd Rejonowy w Z. sprawę tę rozpoznał, wydając w dniu 14 stycznia 2021 r., sygn. II K [...] zaskarżony przez Prokuratora Generalnego wyrok.

W tym stanie rzeczy oczywistym jest, że orzeczenie poddane obecnie kontroli kasacyjnej dotknięte jest bezwzględną przyczyną odwoławczą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k., co musiało skutkować jego uchyleniem i przekazaniem sprawy zgodnie z właściwością, tj. w tym przypadku Sądowi Okręgowemu w Z.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.